

ת"פ 57639/01/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד מלחם תושבי איו"ש

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 57639-01-17 מדינת ישראל נ' מלחם
מ"ת 57662-01-17

27 ספטמבר 2017

מספר פל"א 37510/2017

לפני כבוד השופט עמית פרייז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מוחמד מלחם תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן שפירא

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד רן עמר

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נוכח הודאתו, הריני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק וזאת ביום 24.1.17.

מדובר במי שעומד לדין לראשונה, כאשר מלבד כניסה לישראל שלא כחוק לא ביצע כל עבירה, ואין חולק כי המניע לכניסתו הינו פרנסה. לפיכך, בעניינו של הנאשם חלה הלכת אל הרוש הידועה, אשר לא שונתה על ידי בית המשפט העליון על אף התמורות במצב הבטחוני במדינה מאז ניתנה. הלכה זו קובעת מתחם שתחילתו מאסר על תנאי וסופו מאסר כולל (בפועל ועל תנאי) של 5 חודשים, עם אפשרות לשלב קנס בשיעור של עד 2,000 ₪.

יחד עם זאת, הלכת אל הרוש לא קבעה מהו עונשו של הנאשם הרגיל בעבירה זו, והשאירה את העניין לקביעת הערכאות הדיוניות. על רקע זה, בפסיקה שמאז ניתנה הלכה זו, נקבעו עונשים שנעים ממאסר על תנאי עד לחודש מאסר בפועל ואף יותר מכך.

לטעמי, כדי שעונשו של נאשם בעבירה זו יועמד ברף התחתון של הלכת אל הרוש, לא די להצביע על הודאה בכתב האישום מחד ונסיבות חיים קשות מאידך. שכן, המדובר בנסיבות שאופייניות לרוב רובם של הנאשמים בעבירה זו. משכך, כדי להצדיק ענישה ברף התחתון יש להצביע גם על נסיבות אחרות לקולא, כדוגמת אי ביצוע כל עבירה לאחר שחרור, כך שנראה שההליך הרתיע את הנאשם, או גיל בעת העבירה הנמצא בגדר קטגוריה של בגיר צעיר או כל נסיבה מיוחדת אחרת.

בעניינו של הנאשם שבפניי, לצד הודאתו ונסיבות חייו הקשות, יש לזקוף לזכותו את העובדה שבחלוף 8 חודשים מאז העבירה לא שב לבצעה ואף לא עבר כל עבירה אחרת, משמע שההליך שכלל 2 ימי מעצר הרתיע אותו הלכה למעשה.

בנוסף, כפי שהבהיר היטב הסנגור, לאחרונה נפצעה בתו הפעוטה של הנאשם כתוצאה מתאונה בה נשפכו עליה מים רותחים, דבר אשר מן הסתם מחייב את המשפחה שגם כך סביר להניח מצבה הכלכלי אינו מזהיר בלשון המעטה, לאתגרים מיוחדים הן במישור הכלכלי והן בהיבטים אחרים.

במצב דברים זה, בהחלט יש מקום לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון, ואולם רף תחתון זה כולל מאסר מותנה ועל כן לא ניתן לחרוג ממנו כפי שמציע הסנגור, לכל היותר יש מקום לצמצם את אורכו ותקופתו וכל זאת כדי שהנאשם יוכל במהרה לנסות לקבל היתר כניסה לשטח המדינה.

באשר לטענת הסנגור בדבר שינוי מדיניות של האכיפה, כך שבהתאם למדיניות הנוהגת היום הנאשם לא היה עומד לדין, הרי שבכל הכבוד אין המדובר בטענה רלוונטית בשלב זה. טיבה של מדיניות העמדה לדין שהיא משתנה מעת לעת, בוודאי כשמדובר בנושא זה שהינו מושפע מהמצב הבטחוני אשר למרבה הצער אינו יציב, וכשם שאין כל מקום כאשר המדיניות נהית קשיחה יותר, להעמיד לדין אנשים שנהנו מהמדיניות קודמת, הרי כשהמדיניות משתנה לקולא אין כל

מקום להפעילה רטרואקטיבית.

בשים לב לכל האמור, אני גוזר על הנאשם כרכיב יחיד מאסר מותנה של 3 חודשים למשך שנה החל מהיום והתנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

הפיקדון בסך 3000 ₪ שקיים בתיק מ"ת 57662-01-17 יועבר לנאשם באמצעות נציג מטעמו מצויד בייפוי כוח.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח,
27/09/2017 במעמד הנוכחים.
עמית פרייז, שופט**

הוקלדעלידיגליוקסלר